10510 - Тавба аз қимор

савол

Ман бисёр қимор бозӣ кардаам. Чӣ тавр аз он тавба кунам?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Шумо бояд фавран аз қимор даст кашед ва аз рафиқон, маконҳо ва асбобу таҷҳизоти он дурӣ ҷӯед. Шумо бояд аз он коре, ки кардаед, пушаймон шавед, азм намоед, ки дигар ин корро намекунед ва садақа бидиҳед, зеро Абуҳурайра (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) ривоят кардааст, ки расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) мефармояд:

«Ҳар кас савганд ёд бикунад ва дар савганди худ бигӯяд, ки қасам ба номи Лоту Уззо, пас бояд "ло илоҳа иллаллоҳ" бигӯяд. Ҳар кас ба дӯсташ бигӯяд, ки биё, қимор бозӣ кунем, пас бояд садақа бидиҳад».

Нававӣ гуфтааст:

Донишмандон гуфтаанд: Ба садақа амр шудааст, то гуноҳе, ки бо забони ӯ дар ин маъсият рух додааст, каффорат шавад. Хаттобӣ гуфтааст: Маънояш ин аст, ки ба андозаи он моле, ки бо он қимор кардан мехост, садақа бидиҳад.

Нававӣ гуфтааст:

Дурусттарин дидгоҳе, ки пажӯҳишгарон бар он назаранд, - ин зоҳири ҳадис аст - ки он миқдори муайянеро надорад, балки ҳар қадаре, ки барояш муяссар шавад, садақа бидиҳад, ки садақа ҳисобида шавад. Ривояти зерин ин дидгоҳро таъйид мекунад: «**Бигзор чизеро садақа бидиҳад».**